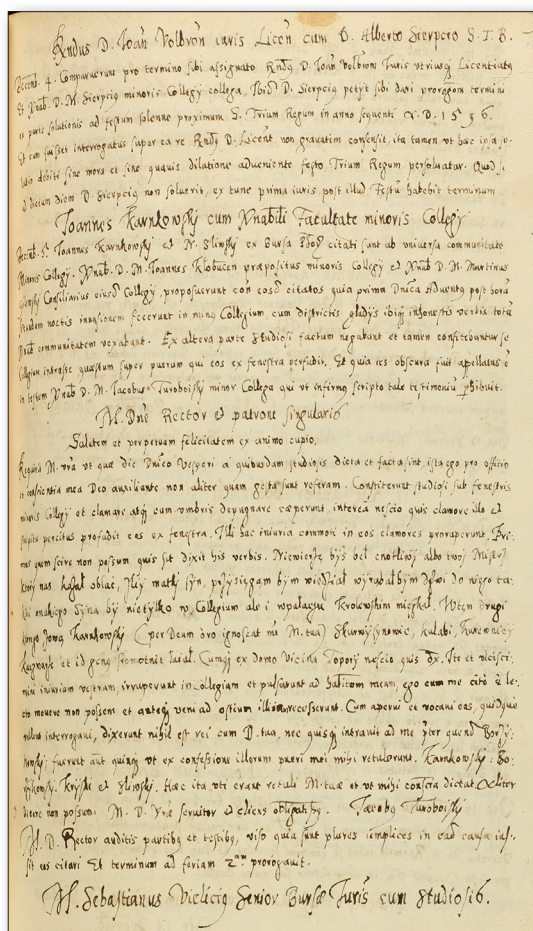

JAN Z WOLBROMIA zwany Wolbram

(ur. ok. 1562 r., zm. 26 VI 1609 r.)

Jan z Wolbromia (Wolbram), doktor filozofii i obojga praw, syn Grzegorza Paszycha z Wolbromia, studentem Uniwersytetu Krakowskiego został w 1577 r., wnosząc opłatę w wysokości 2 groszy. W 1580 r. podczas dziekanatu Andrzeja Zielińskiego uzyskał bakalaureat sztuk wyzwolonych, zaś magistrem *artium* został w 1583 r. W latach 1583–1590 prowadził zajęcia na Wydziale Filozoficznym: miał objaśniać *Fizykę* Jana Charpentiera, *Listy* Horacego, filozofię Alberta Wielkiego, przypisywaną wówczas Ciceronowi *Rhetorica ad Herennium* i filozofię arystotelesowską. Od semestru wiosennego 1586 r. był członkiem Kolegium Mniejszego Wydziału Filozoficznego. W 1588 r. starał się o wyjazd do Paryża. Celem było spotkanie z synem zmarłego Jana Herburta, znanego prawnika i historyka – Janem Szczęsnym albo Szymonem Kasprem. Uzyskał zgodę władz uniwersytetu na dwuletni wyjazd dzięki wstawiennictwu samego Zygmunta III Wazy. Warunkiem zgody było zapewnienie zastępstwa. Wprawdzie nadal był uwzględniony w rozkładzie zajęć Wydziału Filozoficznego, jednak w semestrze zimowym 1589/1590 i letnim 1590 r. opatrzonego jego nazwisko komentarzem *semel neglexerit*. Może to być dowód jego wyjazdu do Paryża. W semestrze letnim 1591 i zimowym 1591/1592 piastował funkcję dziekana Wydziału Filozoficznego, po czym fakultet ten opuścił.

Karta z rektoriów, na górze wzmianka o Janie z Wolbromia (AUJ rkps 18, k. 193)

Na Wydziale Prawa po promocji na bakałarza prawa 5 listopada 1590 r. objął funkcję seniora Bursy Prawników. W aktach rektorskich został odnotowany w 1596 r. jako licencjat prawa, dwa lata później określany był profesorem dekretów. W latach 1597–1598 był prepozytem w Kolegium Prawniczym. Doktorem praw został w 1605 r.

Był plebanem w Solcu, Wolbromiu, Łętkowicach i Dzierążni. Przysługiwały mu również prawa do dochodów z parafii w Sidzinie. W latach 1595–1598 toczył spór o tamtejsze dziesięciny z magistrem Albertem Sierpcem. W 1604 r. został prepozytem w kościele św. Mikołaja, w związku z czym zrezygnował z prebendy w kościele św. Marii Magdaleny.

Jan z Wolbromia był zaangażowany w liczne posługi i obowiązki kapłańskie. Regularnie spowiadał i głosił kazania w katedrze krakowskiej podczas pontyfikatów biskupów krakowskich – Jerzego Radziwiłła i Benedykta Maciejowskiego. Był asesorem w konsystorzu krakowskim, pełnił także funkcję egzaminatora diecezjalnego kleryków. W 1592 r. został plebanem w Gołczy.

Zmarł 26 czerwca 1609 r. w Krakowie. Został pochowany w katedrze wawelskiej.

BJ rkps 220 k. 40v–56v, 57v, 58v; BJ rkps 5359 II t. 15 k. 128–129; AS 3 s. 109; CDUC 5 nr 502, 529, 570; Concl. Univ. nr 526; Muczkowski Statuta s. 222, 227, 240; Starowolski Monumenta s. 180; Barycz Historia s. 608; L. Hajdukiewicz, *Krupka Sebastian*, PSB, t. 15, Wrocław–Warszawa–Kraków 1970, s. 415; Z. Pietrzyk, *Wykształceni synowie chłopcy w Małopolsce w epoce późnego Odrodzenia*, Kraków 1993, s. 114.

Maciej Mikuła